

veduje zlorabno žigosanje ter razpečavanje takih bankovcev. To žigosanje in razpečavanje je kaznjivo po tej naredbi z globo do 50.000 K ali zaporom do 6 mesecev ali pa z obema. Zamenjavo teh nepostavnih bankovcev za jugoslovanske žigosane dovoljuje delegacija finančnega ministrstva. Cela zadeva se tiče inozemskih jugoslovanskih narodnosti in zasedenega ozemlja, ki niso mogle poskrbeti pravočasno žigosanje svojih bankovcev. Prepovedan je nadalje uvoz nežigosanih bankovcev iz inozemstva v kraljestvo SHS. Nežigosani bankovci se smejo uvažati samo z dovoljenjem delegacije finančnega ministrstva. Naredba prepoveduje končno izvoz vsake vrste denarja, tuzemskega ali inozemskega, kovanega ali papirnatega. Prost je le izvoz papirnatega denarja v potnem in obmejnem prometu do 1000 K, sicer je treba za vsak slučaj dovoljenja. Prestopek te naredbe se kaznuje z globo 5000 K ali zaporom 14 dni. Sicer pa se lahko krivcu zapleni ves denar, ki je bil predmet kaznjivega dejanja. Zoper razsodbo je dopustna pritožba tekom 8 dni na finančno delegacijo v Ljubljani. Določbe te naredbe so precej ostre. Dolžnost vsacega je, da si denar prav dobro ogleda, predno ga prejme.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani na pomoč!

V celi Jugoslaviji se zadnji čas vrste veselice v različne narodne in dobrodelne namene, le za družbo se nikdo ne zmeni. Celo nje hčerke podružnice so nanjo pozabile. Še te prirejajo veselice v druge namene in pozabljajo na svojo dolžnost, njih materi, glavni družbi priti na pomoč.

Blíža se velika skupščina. In koliko je bilo dozda občnih zborov? Ni to žalostno? Če se pa kak občni zbor priredi, pa ne pride niti zadostno število članov zraven. Čudno, da se je ljubav do te važne družba ohladila. Saj je vendar ona s svojim delovanjem rešila marsikatero ali marsikatero, da ni vtonil v nemškem ali laškem morju. Marsikdo reče, družbe ne bo treba, vsaj bo država prevzela vse šole. Dobro, ali zdaj jih še ni in ne vé se, kdaj se bo to zgodilo. In če družba tudi preneha, kar pa še dolgo ne bo mogoče, dobi nje premoženje itak narodni zavod „Slovenska Matica“.

Dokler pa družba obstoji, jo moramo podpirati, zlasti zdaj, ko je vsled vojne ve-

val nam je nenaznanjeni prihod, ker Beograd je v skrbeh, kako bi nas pogostil.

Iz visoke šole prihiteli so naravnost od predavanj visokošolci in zopet so nas okregali radi iznenadenja. „Dva tisoč nas je tu visokošolcev“, so rekli „premislite, kako lep in časten vzprejem bi vam pripravili.“ „Bratje hvala vam lepa“, smo jim odgovarjali, „že vaša dobrovoljna jeza nas je očarala in nam je porok, da ste nas veseli in da vam je mil naš prihod.“

Odšli smo dalje, vedno lepše pozdravljani. Prišedši, nazaj pred hotel Moskvo, smo se razšli k obedu. Obedovali smo v različnih gostilnah in dasiravno je bilo vse pripravljeno v poslednjem hipu, vendar je bilo vse dobro in v redu. Srbskim častnikom moram izreči ob tej priliki posebno zahvalo. Povsod so pomagali nam Sokolom in sestram Sokolicam in celo iz svojega dodajali v mnogih slučajih. Ginjene radi sestrské ljubezni pa so bile posebno one sestre, katere so bile, kar na ulici, od dosedaj neznanih jim mladih, lepih Beogradčank povabljené k obedu, na popolnoma enostaven samo srbskemu narodu lasten način: „Enješ sestra, ajdi samnom ručat.“ (Slučaj sestra, pojdi z menoj obedovat). Ob treh nastopili smo v četverstopih pred hotelom Moskvo. Tudi vse službe prosto vojaštvo je bilo še pred nami že tu postavljeno po stotnijah pod poveljstvom nekoga čvrstega, širokoplečnega majorja na iskrem konju. Mi Sokoli naprej, za nami vojaki odkorakali smo ob zvokih treh godb na telovadišče. Bolj ko smo se bližali velikanskemu telovadišču, več

liko trpela, imela malo dohodkov, a učitelstvo je pa le morala plačevati.

Pred leti se je sklenilo, da bo vsako slovensko društvo, ki priredi veselico, dalo nekaj deleža družbi. Le par slučajev je bilo, da se je to storilo, potem je ta lepa misel zaspala.

Na delo torej za našo miljenko „Družbo sv. Cirila in Metoda“! Ni potreben dober temelj za gradbo velike, važne stavbe? Zidarji, na drobno resno delo.

Gospodarstvo.

Vinogradniki obupavajo nad slabim vremenom. Ta poslednji dež zadnjih 14 dni jim je uničil zadnje upe na trgatve. Peronospora je nastopila v vinogradih s tako silo, da so nekateri že uničeni in ne samo za letos, tudi za prihodnje leto bo škoda na lesu, ker je listje ponekod že popolnoma rumeno in suho. Zadnji teden se je prikazal plesnivec na grozdju. Vinogradi, kateri so bili kolikortoliko vsled večkratnega in pravočasnega škropljenja ohranjeni peronospora, so sedaj napadeni po oidiju. Če stopiš v vinograd, najdeš, da je grozdje postalo sivo-kosmato, znamenje, da je oidij na njem. Kar torej ni uničila peronospora, bo pokončal plesnivec. Ako pa se komu posreči deloma trgatve, pa bo vino tako slabe vrste, da se ne bo dajalo primerjati še z lanskim letnikom, ker bo slabše. Poljedelci imajo vsled slabega vremena velikansko škodo. Toča je zbila ponekod klasje popolnoma, krompir bo začel gniti, sočivja pa tudi ne bo mnogo. Kdor pa se je od kmetovalcev zanašal še na trgatve, temu je sedaj vzeti zadnji up. Narodni pregovor, „Suša vzame en kos, mokrota pa dva kosa kruha“, se bo v ptujskem okraju letos uresničil.

Vinogradniki, pozor pred peronospora in plesnobo! Vsled dolgotrajajočega deževnega vremena se je raznovrstno delo tako nakupičilo, da mnogi še v vinogradih niti prvokrat povezali niso. Posledica vlažnega vremena je tudi, da sta začel peronospora in plesnoba močno nastopati. Da se reši, kar se še rešiti da, se nujno nasvetuje, brez ozira na to, ali je mladje povezano ali ne takoj škropiti in za škropljenjem takoj žveplati. Res je, da se bo vsled tega dela pri hoji po nepovezanem vinogradu tu in tam kaka mladika odlomila, ali škoda, ki bi nastala radi prepoznega škropljenja in žveplanja, bi bila veliko večja.

je bilo ljudstva na obeh straneh prostrane z drevoredi obdane ceste. Otroci obojega spola in vseh sol, ljudskih in srednjih hiteli so pod vodstvom svojih učiteljev in učiteljic na telovadišče. Vse nas je veselo in pristrčno pozdravljalo in nekateri otroci nosili so celo knjige pod pazduho, ker niso utegnili odnesti knjig domu, predaleč bi jim bilo in šele popoldne so v šoli izvedeli za naš prihod.

Pred telovadiščem smo. Bratje in sestre, ki morajo nastopiti, hite se preoblačiti v zato jim odkazane prostore v bližini. Krog telovadišča pa se veča in veča venec gledalcev. Skoro vsi prebivalci Beograda, ne glede na stan, starost in spol tvorijo ta prekrasni venec. Do 10.000 šolske mladine je tu, cela vojaška posadka stoji v ozadju lepo v dvoredih na malem breščku, med to in mladežjo so pa ostali meščani in meščanke, ne samo Srbi, celo Madžari, Nemci, cigani in židje. Vsi so tu, da vidijo naše delo in občudujejo našo vztrajnost.

A čuj, že svira godba kraljeve telesne straže veselo koračnico in že prihajajo prožnih, a odločnih in lahkih korakov naš cvet, naša bodočnost, naš ponos, naše sestre Slovenske pod vodstvom vzor-telovadca in Sokola Staneta Vidmarja na telovadišče. Srbske deklice ceptajo veselja, saj je prizor očarajoč. Toliko deklic modro oblečenih, z mičnimi rudečimi kapicami, kako naj bi mirovala gledajoča srbska deklica. Skrajna tišina zavladala med gledalci, „Tri, štiri in: e—ná, dve in tri, itd. — poveljuje brat Vidmar in zazibajo se telesce hčera naših gor in dolin v krasnih

Po škropljenju in žveplanju je povezati in trsje še enkrat poškopiti in žveplati, da se preje k tlom obrnjene dele pred napadom bolezní obrani. Opomni pa, da se priporoča letos, ker vedno dežuje, uporabljati dveodstotno galično raztopino. Ako pa komu primanjkuje bakrene galice, naj se obrne takoj na podpisane. Jos. Zupanc, drž. vinarski inštruktor v Ptujju.

Ožbaldski sejem v Ptujju dne 5. avgusta kakor vsako leto. Razun tega se opozarja na redne sejme: vsako sredo za svinje, vsaki 1. in 3. torek v mesecu za konje in govejo živino.

Urad za pospeševanje obrti namerava nabaviti večjo množino furnirja. Mizarji, ki reflektirajo nanj, naj prigrasijo svoje potrebščine najkasneje do 3. avgusta t. l. na navedeni urad Ljubljana, Dunajska cesta šte. 22. Cene so za kvadratni čevlj: cepljena hrastovina 0.8 mm 45 v, cepljena hrastovina 1 mm 58 v, bukovina cepljena in parjena 0.8 mm 33 v, brestovina cepljena 0.8 mm 53 v, lipa cepljena 0.8 mm 33 vinarjev.

Dobava že plačanega blaga iz Nemške Avstrije, čigar izvoza Nemška Avstrija ni dovolila. Med centralno upravo za trgovački promet s inostranstvom v Beogradu in dunajskim Warenverkehrsbureau-jem se je sklenila pogodba, glasom katere bo dovolila Nemška Avstrija izvoz vsega tistega blaga, ki je bilo plačano pred 22. marcem 1919. Če pa je blago plačano le deloma se bo dovolil izvoz le deloma, to je plačavega blaga. Pozivljajo se tedaj vsi interesi, da se vložijo do najpozneje 5. avgusta t. l. tozadevne, pravilno kolkovane prošnje, opremljene z vsemi dokazili, na podružnico centralne uprave v Ljubljani. V prošnji morajo biti navedeni vsi podatki, t. j. vrsta in množina blaga, natančni naslov prodajalca, vrednost, koliko je plačanega in kedaj.

Povišane cene v brivskem obrtu. Z ozirom na to, da so brivci kljub vsestranski draginji za svoje delo le enkrat za malenkostno svoto zvišali cene in z ozirom na to, da so cene v brivskem obrtu v vseh drugih krajih večje, kakor tudi z ozirom na to, da je obstanek brivcev vsled vedno naraščajoče draginje resno ogrožen, so člani podpisane zadruge prisiljeni, da cene za postrežbo sedanjemu času primerno zvišajo. Nove cene, ki stopijo v veljavo 1. avgusta 1919, so sledeše: Briti 2 K, briti in česati 2 K 50 v, glavo briti 4 K, glavo umiti 3 K, vrat briti 1 K, lase vstriči s strojem 2 K, na frizuro 3 K, lase kodrati 4 K, lase osušiti z aparatom 1 K,

gibih do poklekov in počepov, roke pa se širijo, sklepajo, dvigajo, krčijo in zopet izprožajo kot v pozdrav srbskim sestram in bratom, kot bi jih vabile v svoj krog.

Prva vaja je dovršena izvršena. Male Srbkinje in mali Srbi veselja in občudovanja vzklikajo, plakajo in tudi starejim vzhličenja rose oči. Druga, tretja, četrta in peta vaja slede druga drugi hitro in vendar z največjo mirnostjo in vsaki sledi vedno bolj in bolj naraščajoča, navdušenja polna pohvala. Iz venca gledalcev hite Srbi in Srbkinje vseh starosti in donašajo bratu Vidmarju in sestram Sokolicam velike šopke rudečih rož. Vesele in ponosno mirne hite Sokolice iz telovadišča. Pred izhodom pa prihite beogradski maturanti k Stanetu z velikim krasnim šopkom, njega samega pa dvignejo na svoja ramena in veselo vzdikuje ga nosijo pred burno pozdravljanimi Sokolicami do izhoda.

Na telovadišče prihajajo združeni bratje Hrvatje in Srbi ter izvajajo dovršeno praške proste vaje ob zvokih sokolske fanfare iz Zagreba, katerim slede burni vzkliki pohvale in navdušenja. Pridejo Slovenci.

Ljubljanske vaje: Omenil sem že kaj zahtevajo in kako so bile izvajane v Novem Sadu. A takrat poznalo se je našim bratom, da se zavedajo hvaležnosti in ljubezni Beogradu, opazilo se je že takoj pri nastopu, da čutijo svečano razpoloženje med zidovjem v naših narodnih pesmih tolikokrat poveljevanega mesta.

Stal sem poleg nekega srbskega podpolkovnika. Glava mu je že srebrna, obraz raz-

brke izvleči 60 v, prirezovanje brade 2 K. Vse druge zahteve se posebej zaračunajo. Za postrežbo izven hiše in striženje las v soboto, na praznik in dan pred praznikom se računa dvojna cena. Brivnice so vsak dan odprte od 7 ure zjutraj do 1/2 13., od 1/2 14 do 19. v soboto in dan pred praznikom do 20. ure zvečer. Na praznik so brivnice odprte od 7. do 12. ure. Če delo trpi dalje, kakor so določene ure, se za pokritje stroškov cene primerno zvišajo. Vsak brivski mojster je proti globi dolžan držati se omenjenih cen in reda in istega dosledno držati. — Deželna zadruga brivcev in vlasuljarjev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Dopisi.

Realna gimnazija v Ptuj. Višji šolski svet je v seji dne 17. julija sklenil, da se poverjeništvu za uk in bogočastje predlaga presnova državne gimnazije v Ptuj v realno gimnazijo. V realni gimnaziji bo se namesto grščine učila francoščina, kemija in opisna geometrija; po dovršeni realni gimnaziji se lahko prestopi na vseučilišče ali na tehniko. Seveda bo se preosnova izvršila polagoma začevši s prvimi razredi. Sicer pa se je po najnovejših vesteh v prosvetnem ministrstvu že izdelal novi učni načrt za srednje šole, po katerem bi prvi trije razredi bili enotni po celi kraljevini.

Deška meščanska šola v Ptuj. Višji šolski svet je v seji dne 17. julija sklenil, da se ustanovi deška meščanska šola v Ptuj, ako se okraj ali vsaj občina zaveže za vzdrževanje poslopja in kritje stvarnih potrebščin. Občina je v prošnji za šolo to že obljubila, pričakuje pa od okraja in denarnih zavodov zdatne pomoči. Deška meščanska šola je za ptujski in ormoški okraj velike važnosti, ker nudi boljšo izobrazbo bodočim kmetovalcem, obrtnikom in trgovcem. Po dovršeni meščanski šoli, ki bo trajala 3 ali 4 leta, se lahko vstopi v razne strokovne (kmetijske, obrtne ali trgovske) šole in tudi v učiteljske.

Iz seje mestnega sosveta dne 28. julija. Rešijo se nekatere obrtne in osebne zadeve. Sklene se razpis služb dveh učiteljic na mestni gospodinjski šoli in sicer ene za kuhanje in gospodinjstvo, druge za šivanje in krojenje. Na vprašanja pojasni g. vladni komisar, da so vznemirjajoče vesti glede odstranjenja delavnic južne železnice in vojaške garnizije iz Ptuja popolnoma neosnova-

oran od mraza, solnca in dežja. Oči zro živo, a milina bratske navdušenosti izpodrinila je, njihov bojevit lesk Zarosile so se mi oči, ko vzklikal: „Evo samo pazi, gledaj, sad ti pada, sad ti klakne, sad se ti klone; i ruke, sad su gore, sad spreda, sad su zada, sad se ti krče, sad mu sune i se vrte, a sve u jedno, sve toliko vkupno; da joj jima Bugarima i Turcima, da imaš barem jedan bataljon ovakovih krepkih ljudi na solunskoj fronti. Samo pazi, sve svrše u sekundi i onda opet su ponosito mirni. Čovječe, ovi morajo, da samo igraju s puškom, zagotavljal sem solunskega junaka, da hočemo in želimo, da se izpolnijo njegove želje v vsaki potrebi in zopet sem ga prepustil njegovemu navdušenju polnemu gledanju in ocenjevanju.“

Že odhajajo naši bratje, brat Vidmar pred njimi zopet visoko na ramah navdušenih Srbov, a prihajajo pa sestre Srbkinje in Hrvatice k rajalnim vajam z obroči. Čakovec, Novi-Sad sta že videla in občudovala, ali tako nezna nikdo gledati in občudovati kot Beograd. Do neba so orili pozdravi, zopet so bili šopki znak hvaležnosti in vzhičenosti; saj velja za te sestre isto, kar velja za naše; mehka krasota združena s težko dosegljivo gibčnostjo in nežnostjo jim je lastna, kot je našim lastna.

Prehitro so odšle, a čas opminja že k zaključku. Urno je bradlja nameščena, urno hiti naša vzorna vrsta k njej. „Postati stoj, čelom vzad, čepice dol, čelom spred, odmor“ in že stopa prožnih korakov Stane. Moč, gibčnost, stalnost, vztrajnost vse je združeno

ne. Vojaštvo se na novo organizira, gotovo pa je, da ostane v Ptuj primerna garnizija. Delavnice južne železnice se ne le ne odstranijo, ampak celo razširijo. Glede notice v „Slov. Gospodarju“ od dne 24. julija, ki očita mestnemu uradu veriženje, se ugotovi, da mestni urad nima galica in je tudi ni prodal na Hrvaško. Galico razpečuje v Ptuj, kolikor je znano, edino le okrajni zastop. Tudi z Reinhardovo perutnino in mastjo nima mestni urad nič opraviti. Sicer pa bi bilo prav dobro, ako bi mestni urad mogel posredovati in zamenjati živila, ki so pri nas v izobilju, za železo, galico, sol in druge predmete, katerih primanjkuje. Dobička ne bi vtaknil posameznik, ampak koristilo bi vsem občanom in posredno celemu okraju.

Naš magistrat je določil cene za najnujnejše življenske potrebsčine. Vendar enkrat! Bil je že skrajni čas za to. Te cene mora imeti vidno nabite vsak trgovec, gostilničar, kavarnar itd. S tem upamo, da bodo zginile razne pritožbe, katere so se množile v zadnjem času, zlasti tudi glede naših mesarjev. Ti, kakor drugi so si delali cene, kakor se jim je dozdevalo, včasih tudi, kakor se jim je dopadla stranka.

Skrivanje blaga. Svarimo pa pred skrivanjem blaga ali zadržanjem tega, ker v tem slučaju se bode nastopilo z drugimi sredstvi, kojih posledice si naj pripiše vsak sam.

Otroško vrtnarico za mestni otroški vrtec išče mestni magistrat v Ptuj. Prošnje, opremljene z domovinskim listom, izpričevalom, npravnostnim in zdravniškim izpričevalom, naj se pošljejo takoj mestnemu magistratu v Ptuj.

Pozor! Visokošolci, strokovne učiteljice za gospodinjstvo, šivanje, glasbo (glasovir) in moderne jezike se opozarjajo na razpis ptujskega mestnega urada v Uradnem listu štev. 120 stran 426.

Stanovanjsko vprašanje v Ptuj. Zadnje dni se nekateri Ptujčani — tudi Slovenci — razburjajo radi odpovedi stanovanj nemškim rodbinam. Poučeni smo natančno o tej zadevi ter povemo, da je vlada odredila že mesca januarja, da se odslovi vse nemško uradništvo in to le vsled tega, ker je Nemška Avstrija storila to že poprej glede slovenskega uradništva v Nemški Avstriji. Omenjamo le še, da se s temi Nemci v uradih najuludneje postopa, da so se jim izselilni roki podaljševali cele mesce in se nikogar ni žalilo v njegovem narodnem čustvu. — Sedaj še pa vprašamo, ali je našim političnim uradom

v izvajani vaji. Cela vrsta je najdovršeneje izvajala najrazličnejše vaje. Vsi bratje so popolni, vsi so vzorni. Navdušenje narašča in narašča, ali pazi kaj je to. O nečem se brat Stane dogovarja s svojimi. „Pozor: hodoma pohod.“ Samo glej! Prvi skoči prat Vidmar na bradljo, šteje ena, a že tudi stoji na rokah, na dve stoji že drugi, tri, tretji itd. Šteje osem in osem naših najboljših je mirno v stoji, drug za drugim, kot drevo pri drevesu v ravni vrsti drevesnice in to skoro minuto dolgo. Vihar, kaj vihar, orkan ploskanja in vse oglašajočih vzklikov se dvigne. Mnogo sem že videl, mnogo že slišal, ali to, kar se je tu vršilo ni mogoče povedati ne popisati. Poslednja naloga je dovršena. Na telovadce siplje se cvetje, vse roke jim mahajo v pozdrav, vse oči pijejo krasoto njih krasnih teles. Godba svira najlepšo slovansko koračnico, sokolsko koračnico in zopet so oni, ki so nosili najtežja bremena v strašni zimi skozi albanske gore, dvignili ponosno sladko in lahko jim breme na svoja junaška ramena našega brata Stane Vidmarja in ga nosili po telovadišču, kakor da bi ga nameravali obdržati za večno tu med seboj.

S samo Sokolu lastno hitrostjo postavili smo se zopet vsi v četverostope pred telovadiščem in ob zvokih glasbe, burno pozdravljani iz Beograda pohiteli smo nazaj na glavni trg pred hotel Moskva.

Kratek razhod napolnil je vse bližnje gostilne z veselim vrvenjem. Vsi smo bili lačni in tudi žejni, isto tudi naše sestre. A čas je kratek. Treba je nastopiti k odhodu.

znano, kako postopajo Nemci v Nemški Avstriji z našimi slovenskimi rodbinami? Da omenjamo le par slučajev: 1. Rodbino mizarja Klemenčiča, ki je prišla iz Brucka, uradni organi in privatniki surovo napadali, ko je prosila za potni list češ: „Windische, glejte da se poberete k vašemu kralju Petru“ psovali jih itd. 2. Inženir Ž. v Gradcu je bil te dni vržen na ulico brez vsakega povoda, četudi ni uradnik in je imel tam posle. 3. Rodbina L., ki je tudi v Ptuj dobro znana, je morala v nekaj urah zapustiti svojo lastno hišo v Gradcu kljub temu, da je član te rodbine bil v kritičnem času glasom zdravniškega spričevala na smrt bolan in tudi kmalu na to umrl. Vse tozadevne prošnje niso nič pomagale. Sedaj pa pozivljamo naše ptujske Nemce, da se tisti Nemec javi, s katerim se je pri nas tako postopalo in potem pa naj sodi javnost, na kateri strani je brutalnost.

Dijaška kuhinja v Ptuj. Za to kuhinjo so darovali v drugi polovici minulega šolskega leta 1918/19: 800 K vlada za Slovenijo; 400 K okrajni zastop ptujski; 200 K Hranilno in posojilno društvo v Ptuj; 155 K 50 Fr. Zacherl, učitelj v Ljutomeru, nabrano na gostijah in sicer: Fr. Sagaj in Kapun v Noršincih 76 K, Hanžel in Lešnik na Podgraju 51 K, Al. Vaupotič in Lize Slavinec v Cezanjevcih, 28 K 50 v; 150 K pisarna dr. Fermevca iz poravnave Muršič-Majerič 50 K, Horvat Majcenovič 20 K, Prosenjak-Kuhar 20 K, Kokot-Bratušek 20 K, Stiglic-Stoklas 20 kron. Horvat Antonija Horvat Andrej 20 K; po 100 K: Posojilnica v Gornji Radgoni, Toman Janez, župnik v Hajdinu, Vauhnik M., nadučitelj pri Sv. Marku, Žižek Ivanka v Ormožu; 135 K Guček K., kaplan pri Sv. Lovrencu na Dr. p.; 105 K Ivan Atelšek, nabrano ob blagoslovitvi Solinove kapele v Bukovcih; 103 K Adolf Gril, kaplan v Cirkovcih, z gostije Kampl-Paj; 95 K pisarna dr. Gosaka iz poravnave Vertič-Sešerko 20 K, Verlak-Korošec 20 K, Kuhar-Prosenjak 20 K, Gajser-Vičar 25 K, Belšak-Korošec 10 K; 70 K Ozmec J., dekan v Ljutomeru, z gostije Puconja Matija Sever Marija in Franc-Puconja Terezija v Stročji vasi; 66 K Fr. Hlastec, župnik pri Sv. Marku, iz vesele družbe pri Peklarjevi kapeli Novi vasi; 60 K iz pisarne dr. Horvata, Lubec-Simonič 40 K, Koželj-Horvat 20 K; 53 K Fr. Časl, kaplan pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, z gostije Vogrin-Zorjan; po 50 K: Jos. Cerjak, dekan v Slov. Bistrici, Barle, nadgozdar,

Tudi to je hitro izvršeno. Še enkrat so nas obsipali s cvetjem, še enkrat so dvignili našega načelnika na remena in on se je zahvalil in izval je nepopisno navdušenost, ko je povedal jasno in glasno, da vzprejme vsa vzklikanja, častitanja in pozdrave ne kot znak čaščenja njega samega, ampak kot izraz čaščenja Sokolstva, njegovega poslanstva dela in uspeha.

Slovenci zapeli smo par naših lepih pesmi, združeni z brati Hrvati in brati Srbi zapeli smo „Slovenac, Srb, Hrvat za uvojek brat i brat.“ Godba zaigrala je Naprej, Lepa naša in Bože pravde in že doni povelje: „Pozor, hodoma pohod.“ Polne so ulice natlačene polne, nikjer ni redarjev, kot jih sploh celi dan nismo nikjer videli, a vse jedno vlada najlepši red. Ob obeh straneh ob hišah spremljajo nas tisoči ljudstva in stojijo pri oknih, na vratih in pozdravljajo, pozdravljajo v ljubezni. Mimo Kalimegdana korakamo. Vse trdnjavsko zidovje je polno se od nas poslavljajočih in tudi nasipi ob cesti, skozi doli do Save, do pristana in v pristanu polni so krovi vseh ladij od nas slovo jemajočih. Še enkrat „Naprej zastava slave“, še enkrat „Lepa naša domovina“ in še enkrat „Bože pravde“, ladja zapiska, voda se zapeni in z Bogom a ne za večno, dragi naš Beograd in tvoji junaški prebivalci, z Bogom, na skorajšnje svidenje pri nas ali pri vas.

Skoro smo bili v Zemun. Pričakali so nas z zastavo naši vojaki mornarji in vsi Zemunčani. V brzem pohodu smo korakali